

Jézus mondja: „... én kéni fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad majd nektek, hogy veletek maradjon mindörökké.” Ján 14,16

Szeretett Testvéreim a Krisztusban!

Talán még soha nem volt ilyen nagy szükségünk Pünkösdre, mint éppen most! **Vigasztalóra van szükségünk!** Ebben a nyomorúságos időben, amiben most vagyunk, senki és semmi más nem segíthet rajtunk, csak egyedül Isten Lelke! Azt a parányi kis magocskát, a hitnek a magját, csak Ő ültetheti el bennünk. Azt a zsenge kis palántát, ébredező hitünket csak Ő erősítheti meg, növelheti erős növényvé. Azt a fát, életünk fáját csak Ő teheti gyümölcsstermővé. Megkeményedett, Istentől elfordult szívünket csak Ő vonhatja újra magához. Lelkünk betegségéből, a büszkeségből, az önzésből, az elbizakodottságból, az aggodásból, félelemből, minden nyomorúságunkból csak Ő gyógyíthat meg. Testi betegségünkben, elesettségekben, gyengeségeinkben csak Ő segíthet rajtunk. Soha nem volt ilyen nagy szükségünk Pünkösdre, mint éppen most. Mindnyájunknak az Ő gyógyító, megmentő, segítő, mennyei erejére van szükségünk!

Pünköszt azt jelenti, hogy Isten a mi szívünkbe, a mi életünkbe küldi el a Vigasztalót, a Segítőt, a Gyógyítót. Pünköszt akkor történik, amikor Isten Szentlelke megragad, megvigasztal, átjár és megelevenít minket. Betölt minket Jézus békessége, amely minden emberi értelmet, elgondolást meghalad. És ezt betegen, aggodalmak, szenvedések között még sokkal inkább meg lehet tapasztalni, mint egészségesen, sikeresen, magabiztosan, önmagunkkal megelégedetten. Minden azon múlik, hogy engedjük-e, sőt kérjük, könyörögjük-e, hogy Isten Lelke betöltsön, megvigasztaljon, átjárjon.

Ha észrevettük, hogy milyen nagy nyomorúságban van ez a világ, akkor talán kezdjük sejteni, hogy egyedül a megtérés, az Istenhez térés, a visszafordulás segíthet rajtunk. Csak a hit képes egyedül győzni a világ nyomorúsága fölött. János apostol levelében így ír: „... az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” 1 Ján 5,4 Hitre pedig egyedül Isten Lelke képes minket elvezetni. A megtérés Isten Szentlelkének az ajándéka.

Azt is érezzük bizonyára, hogy saját személyes életünk is veszélyekkel van körülvéve. Betegágyon, vagy aggodalmak között olyan mélyről, olyan őszintén törhet fel a kiáltás: Jöjj Szentlélek Isten! Jöjj és légy Vigasztalom, Segítőm. Jöjj és add békességedet minden bajomban. Jöjj és tölts be erőddel, mert nélküled nincs erőm. Jöjj és tégy türelmessé a bajban, mert nélküled nincs türelmem. Jöjj és gyógyítsd testemet, lelkemet. Bátoríts, amikor félek. Taníts kiáltani, imádkozni, Istenre nézni!

*Ádvent ünnepe azt hirdette: Van **REMÉNY!** Isten nem mondott le a világról, ezért eljött közénk. *Böjtből* megérthettük: Van **SEGÍTSÉG!** Krisztus értünk szenvedett és halt meg a kereszten. Megszerezte számunkra bűneink bocsánatát és ezzel megmentett az örök haláltól. *Pünköszt* azt üzeni nekünk: Van **JÖVŐ!** Van *földi és mennyei jövőnk!**

Földi életünkben számíthatunk arra, hogy mindig van segítség, mindig van vigasztalás. Isten Szentlelke ott van velünk, sőt bennünk él, hogy vezessen, tanácsoljon, elvegye árvaságunkat. Mert a bajban a szenvedésben ez a legfájdalmasabb: elhagyottnak, árvának érezzük magunkat. Nem csak azért, mert elszigetelődünk az emberektől, magányossá válunk. A legfájdalmasabb az, amikor az ember nem érzi Isten közelségét. Amikor jönnek a kételyek: Vajon szeret még az Isten? Miért engedi, hogy szenvedjek, miért nem gyógyít meg? Talán elhagyott, nem törődik már velem? Nincs ember, aki ilyenkor meg tudna győzni arról, hogy Isten szeretetében nincs változás. De a Vigasztaló éppen azért jön, hogy meggyőzzön arról: Isten az Atyám. Ő szeret engem akkor is, ha nem látom, ha éppen most nem érzem. Akkor is, ha nem értem mi történik, miért történik velem mindez... Ha minden látszat és tapasztalat ellene mond ennek, akkor is velem van. Ezt a csodát egyedül Isten Lelke képes elvégezni a szívünkben.

Isten Szentlelke tud egyedül meggyőzni minket arról is, hogy Atyánk *mennyei jövőt* készített nekünk. A legcsodálatosabb meglepetés még hátravan. *Amiket szem nem látott, fül nem hallott, és emberi szív meg sem gondolt, azt készítette el Isten az őt szeretőknak.* (1 kor 2,9) Olyan élet vár ránk odaát, amelynek szépségét,

örömét, békéjét el sem tudjuk képzelni. Erről mesél minden parányi kis magocska, amiből a földre hullva csodálatos, illatos virág lesz. Minden kicsi hajtás, amely áttörve a föld vastag, kemény kérgét, szárat növeszt, minden földre hullott gabona mag, amelyből kalász lesz. Reformátorunk így tanítja a Kis Kátéban: „Hiszem, ... hogy a Szentlélek ... az ítélet napján engem és minden holtat feltámaszt, és nekem minden Krisztusban hívővel együtt örök életet ad. Ez így igaz!”

A Szentlélek neve a görög eredetiben így hangzik: „Parakletosz”. Ez annyit jelent: az „odahívott”. Az, akit „segítségül hívtak”, a „segítség”. Soha, életünk egyetlen napján se szűnjünk meg hívni őt. Mert ezen a világon, egyházunkon, népünkön, családjunkon csak Ő, Isten Lelke segíthet. Hívjuk a Szentlelket imáinkhoz, munkánkhoz és pihenésünkhöz, örömeinkhez, szomorúságunkban és gyászunkban, küzdelmeinkben, megfáradásunkban. Egészségben és betegségben, erőtlenségben. Legyen pünkösdi és minden napi imádságunk: Jöjj Szentlélek! Jöjj és vigasztald meg a sírót, adj enyhülést és gyógyulást a betegnek, erőt a fáradtnak, reményt a csüggedőnek. Jöjj és adj békességet az aggódónak, hitet a nélküled élőknak és üdvösséges véget a távozóknak. Jöjj Szentlélek és győzz meg arról, hogy szeret minket az Isten! Ámen

Imádkozzunk!

Isten Lelke! Vidámítsd s bíztasd lelkünket, Te magad emeld terhünket. Taníts buzgón imádkoznunk, Tűrő szívvel várakoznunk. Készíts el a kimúlásra és ama nagy számadásra, hogy jól végezvén pályánkat, Mennyekben elvegyük pálmánkat. Irgalmazz, irgalmazz nekünk! (Dunántúli énekeskönyv 244.ének 3. vers)